

Evanjelický a. v. cirkevný zbor Levice

Kázeň – ThDr. Martin Riecky

Pôstna večiereň 7

2. M 9, 13 – 35

Hospodin riekol Mojžišovi: Včas ráno vstaň, postav sa pred faraóna a povedz mu: Takto vraví Hospodin, Boh Hebrejcov: Prepust' môj ľud, nech mi slúži, lebo tento raz zošlem všetky svoje rany na tvoje srdce a na tvých služobníkov i na tvoj ľud, aby si poznal, že na celej zemi niet nikoho mne podobného. Lebo už teraz by som mohol vystrieť ruku a raniť teba i tvoj ľud morom, tak by si bol vyhladený z celej krajiny. Ale predsa dom ťa zachoval, aby som ti ukázal svoju moc, aby sa hlásalo moje meno v celej krajine. Ešte sa spupne správaš voči môjmu ľudu a nechceš ho prepustiť? Hľa, dopustím zajtra o tomto čase také hrozné krupobitie, aké nikdy nebolo v Egypte od jeho vzniku až podnes. Teraz daj zahnať stáda do bezpečia, všetko, čo máš na poli, lebo padne krupobitie na všetkých ľuďoch a na zvieratách, ktoré budú na poli a nezhrmaždia sa do domov, pohynú. Teraz daj zahnať stáda do bezpečia, všetko, čo máš na poli ak sa nezhrmaždia do domu, pohynú. Kto sa z faraónových služobníkov bál Hospodinovho slova, dal do bezpečia svojich sluhov a svoj dobytok do domu. Ale kto si nepripustil k srdcu slovo Hospodinovo, ten nechal svojich sluhov i stáda na poli. Potom Hospodin riekol Mojžišovi: Vystri ruku k nebu a spustí sa po celom Egypte krupobitie na ľudí, zvieratá i na všetky poľné byliny. Vtedy Mojžiš vystrel svoju palicu k nebu a Hospodin zoslal hromy a krupobitie, blesky padali na zem a Hospodin zosielal krupobitie na Egypt. Nastalo krupobitie a ustavičné blýskanie uprostred veľmi ťažkého krupobitia, aké kedy nebolo v celej krajine Egyptanov, odkedy sa stali národom. Krupobitie zbilo v celom Egypte všetko na poli, od ľudí až po zvieratá, aj všetky poľné byliny, zbilo a polámalo aj všetky stromy na poli. Len v kraji Góšen, kde boli Izraeliti, krupobitia nebolo. Vtedy poslal faraón poslov, dal zavolať Mojžiša a Árona a povedal im: Zhršil som tentoraz, Hospodin je spravodlivý, ale ja a môj ľud sme vinní. Modlite sa k Hospodinovi, je priveľa Božích hromov a krupobitia, prepustím vás, nemusíte tu už zostať. Odpovedal mu Mojžiš: Keď vyjdem z mesta, vystriem dlane k Hospodinovi, hrmenie prestane a krupobitia viacej nebude, aby si poznal, že zem je Hospodinova. Viem však, že ty a tvoji služobníci sa ešte nebojíte Boha Hospodina. Ľan a jačmeň bol zbitý, lebo jačmeň bol práve v klasoch a ľan bol práve v kvete. Pšenicu a ťankel nezbito, lebo sú to neskoré druhy. Keď Mojžiš vyšiel od faraóna z mesta a vystrel dlane k Hospodinovi, prestalo hrmenie i krupobitie a dážď sa už nelial na zem. Keď faraón videl, že dážď, krupobitie a hrmenie prestalo, hrešil ďalej a zaťal sa v srdci on i jeho služobníci. Tak zatvrdlo srdce faraónovi a neprepustil Izraelitov, ako predpovedal Hospodin prostredníctvom Mojžiša.

Bratia a sestry

Koľkokrát bude ešte musieť faraón počuť slová: „Prepust' môj ľud, aby mi slúžil!“ Jeho srdce je však pritom tvrdé. Stratil už pritom oporu svojich radcov a čarodejníkov, ale stále opakuje: „Neprepustím!“ Mojžiš mu pripomína, že Hospodin by mohol zničiť aj samého faraóna, veď teraz je sám postihnutý plúzgierovitými vredmi. Pokiaľ však stále žije, je to iba z Božej milosti, pretože práve na faraónovi chce Hospodin dokázať svoju moc.

Čo si na základe všetkých egyptských rán mohli uvedomiť Egyptania?

1. Hospodin nemá proti sebe rovného boha. Prostredníctvom týchto rán ukazuje moc svojho mena, svoj charakter, vlastnosti a moc. Egypt nemohol ostatným národom zabrániť v tom, aby sa dozvedeli o jeho pokorení izraelským Bohom.
2. Faraón má svoju kráľovskú autoritu jedine vďaka božej milosti. Každý si mohol uvedomiť, že Boh je skutočne tým, za koho sa vyhlasuje, jedným a skutočným pánom. Neskôr o pár tisícročí neskôr píše apoštol Pavol v liste Rímskym kresťanom: *Lebo Písmo hovorí faraónovi:*

Evanjelický a. v. cirkevný zbor Levice

Kázeň – ThDr. Martin Riecky

Nato som ťa povolal do života, aby som na tebe dokázal svoju moc a aby sa moje meno rozhlasovalo po celej zemi (R 9, 17. v.).

3. Keby sa Hospodin rozhodol namiesto doterajších rán zasiahnuť najskôr iba ľudí, všetci by už teraz boli mŕtvi. Hospodin sa však počas desiatich egyptských rán ukazoval ako milostivý a trpezlivý voči ľuďom.
4. Teraz Hospodin oznamuje, že siedma rana sa nebude podobať na nič, čo doteraz v Egypte poznali a zažili. *Hľa dopustím zajtra o tomto čase také hrozné krupobitie, aké nikdy nebolo v Egypte od jeho vzniku až podnes (18. v.).*

Následne teda prichádza siedma rana na Egypt, v podobe krupobitia. Pre nás ľudí žijúcich v strednej Európe krupobitie nie je ničím zvláštnym. Ale v Egypte nič také jeho obyvatelia nepoznajú. Samotný dážď je tu pokladaný za veľkú vzácnosť, pretože Egypt žije z vody rieky Níl a nie z dažďov. Krupobitie by tam preto nikto nečakal. Lenže Hospodin dal možnosť všetkým Egyptčanom skryť pred touto ranou svoje stáda dobytká, ako aj seba samých. *Teraz daj zahnať stáda do bezpečia, všetko, čo máš na poli ak sa nezhrmážia do domu, pohynú. Kto sa z faraónových služobníkov bál Hospodinovho slova, dal do bezpečia svojich sluhov a svoj dobytok do domu. Ale kto si nepripustil k srdcu slovo Hospodinovo, ten nechal svojich sluhov i stáda na poli (2 M 9, 20-21).*

Zamyslime sa nad postavením egyptských roľníkov. Sympatickí sú všetci Egyptčania, ktorí poslúchli Mojžišovo varovanie a schovali svoj dobytok a všetkých členov domácnosti. Poslúchli varovanie pre nich neznámeho Boha z púšte, Hospodina. Nebolo to pre nich jednoduché, pretože poslúchli predstaviteľa cudzieho národa, ktorý sa nachádzal v Egyptskej spoločnosti na najnižšom stupni spoločenského rebríka. Podľa viery Egyptčanov vody, dážď a rieka Níl patrili ich bohyni Izis. Hovorilo sa, že Izis občas plače, jej slzy stekajú do Nílu, v dôsledku čoho sa Níl rozvodní a zavláži egyptské polia. Teraz však prichádza nejaký Mojžiš a zo slz bohyně Izis chce urobiť pohromu? Môžu tomu skutočne Egyptčania veriť? Niektorí skutočne tomu uverili a zachránili sa pred samotnou katastrofou.

Rovnako bol ušetrený izraelský národ žijúci v egyptskej provincii Góšen: *Len v kraji Góšen, kde boli Izraeliti, krupobitia nebolo (26. v.).* Hospodin si skrátka vždy zázračne ochraňuje svoj ľud a všetkých, ktorí sa mu rozhodnú dôverovať.

Keď nastala rana, čas na schovanie dobytká a samých seba sa skončil. Nastala rana, z ktorej prišlo krupobitie. Nič také Egyptčania dovtedy nezažili. *Vtedy Mojžiš vystrel svoju palicu k nebu a Hospodin zoslal hromy a krupobitie, blesky padali na zem a Hospodin zosielal krupobitie na Egypt. Nastalo krupobitie a ustavičné blýskanie uprostred veľmi ťažkého krupobitia, aké nikdy nebolo v celej krajine Egyptčanov, odkedy sa stali národom (23-24 v.).* Mohlo sa teda jednať o prudkú elektrickú búrku, ktorá so sebou priniesla blesky, možno aj guľové blesky, ktoré križovali zem pomedzi krupobitím.

Bratia a sestry aj súčasný svet čaká Boží súd, pretože Pán Boh ho ohlásil už dávno a zároveň s ním ponúkol možnosť záchrany prostredníctvom svojho Syna Ježiša Krista. Kedysi, keď prišla potopa na svet, zachránil sa iba Noe s celou svojou rodinou. Neskôr, keď prišlo krupobitie na Egyptskú krajinu, bolo veľa tých, ktorí neboli pripravení, keď sa skončí čas Božej milosti a príde posledný súd. Preto je dôležité, aby sme boli pripravení každý deň, že sa môže vrátiť pán Ježiš a urobiť koniec poriadkom tohto sveta.

Aký bol výsledok krupobitia? *Ľan a jačmeň bol zbitý, lebo jačmeň bol práve v klasoch a ľan bol práve v kvete. Pšenicu a ťankel nezbilo, lebo sú to neskoré druhy (31 – 32 v.).* Toto je krátka správa o tom, ktoré plodiny boli poškodené a ktoré nie. Táto siedma rana spadá do mesiaca februára. Všetky štyri spomenuté plodiny boli dôležitými ekonomickými zdrojmi pre Egypt. Pšenica sa žala o mesiac neskôr

Evanjelický a. v. cirkevný zbor Levice

Kázeň – ThDr. Martin Riecky

než ľan a jačmeň. Božie načasovanie katastrofy ktoré zničilo iba dva druhy plodín sa ukázalo ako Božia milosť pre faraóna. Ako sme však počuli, jeho srdce ostalo kamenné a preto následne príde 8. egyptská rana, kde kobyľky zničia zvyšné dva druhy plodín, ktoré prežili krupobitie.

Popritom všetko si mohol faraón rovnako ako aj Egypťania uvedomiť, že skutočne Hospodin je jediným Bohom, ktorému nikto na svete nie je rovný. Egypťania za boha pôdy považovali svoje božstvo s názvom Geb. Zobrazovali ho v ľudskej podobe s kráľovskou prikrývkou hlavy. Niekedy mu nad hlavu umiestňovali hus, čo však bol hieroglyfický znak jeho mena. Samotnú zem si Egypťania zbožstviли už v dávnych časoch v bohu, ktorého vo svojej reči nazývali Zem, to znamená Geb. Tento boh bol považovaný aj za akéhosi praboha, ktorý splodil ďalších bohov. Podľa egyptského chápania boh Geb zosobňoval Zem ako obrovský kotúč, ktorý pláva na vesmírnych vodách. Rovnako aj ako pôdu, ktorá poskytuje živým každodennú potravu a mŕtvym večný odpočinok. Boh Geb prijímal do svojich útrob zrna a korene toho, čo ľudia zasadili, prijímal a chránil aj telá všetkých zomretých. Osobitne si ho chránili aj ako ochrancu pred hadmi a škorpiónmi, čo sa skrývali v zemi. Zároveň aj ako vynálezcu mnohých zaklínadiel proti ich poštipaniu, ktoré prezradil prostredníctvom egyptských kňazov aj ľuďom. Tohto boha si vážili aj faraóni, ktorí vlastne sedeli na Gebovom tróne a boli nielen jeho nástupcami, ale aj dedičmi jeho vlády. Napriek tomuto všetkému boh Geb nedokázal ochrániť úrodu na poliach, ktorá bola zničená prostredníctvom strašného krupobitia.

Z tohto všetkého si mohli uvedomiť Egypťania, ako aj faraón, že Hospodin je jediný a pravý. Na Jeho rozkaz prichádzajú rany a na jeho rozkaz aj odchádzajú. Bohovia Egypta nestoja za nič, sú iba vymyslené postavy. Nikto nie je rovný Hospodinovi. Napriek tomu zostalo srdce faraónovo tvrdé. Nebuďme mu aj my podobní keď sa nás boh dotýka mnohými spôsobmi a niekedy trasie našimi životmi. Niečo nám chce tým povedať a ukázať. Majme teda srdce vždy vnímavé prijímať veci od Pána Boha a riadiť svoj život podľa jeho vôle.

AMEN